

znešvařeny porušeným vkusem takové společnosti; ostatní jsou známé i jinde písně kramářské a umělé české.

Touž dobou počal jsem se bedlivěji zabývatí lidovým podáním moravským. Vida pak, že mnohé krásné a svérázné písně mého rodiště ve Sbírce Sušilově zaznamenány nejsou, obrátil jsem zřetel i k tomuto důležitému odvětví lidového podání. Přispěním několika ochotných pomocníků podařilo se mi nasbíratí výše 400 písní, jež vydány na světlo r. 1882 nákladem K. Winikra v Brně, ve sbírce nadepsané „Nové národní písně moravské s nápěvy do textu vřaděnými“.

Za doplněk sbírky Sušilovy a této mé vydal r. 1884 učitel Ed. Peck nákladem svým „Valašské národní písně a říkadla s nápěvy do textu vřaděnými“, zavírající v sobě mimo hojná říkadla písní 245.

R. 1883 a 1884 sbíraje po Moravě a Slezsku materiál etnografický pátral jsem všude také po písních národních, dařilo se mi však v té příčině jen tam, kde se mi poštěstilo naléztí vzdělaného hudebníka, který by mi napsal nápěvy, neboť moje skrovné hudební vědomosti na to bohužel nestačují. A štěstí mi tu přálo. Právě v krajině ze všech moravských nejzachovalejší, kdež se národními písněmi posud hory doly rozléhají, ve Velké na Strážnicku, našel jsem pomocníka nad jiné spůsobilého, tamějšího rodáka, absolvovaného žáka Pražské varhanické školy, p. Martina Zemana. Já jsem si psal texty a pan Zeman nápěvy nejen ve Velké, nýbrž i v okolních osadách, kamž mne můj veleochotný pomocník doprovázel. Po mém odchodě p. Zeman dále sám sbíral slova i nápěvy písní a mně do Brna zasýlal. Jeho přičiněním dostalo se této sbírce 358 písní, většinou pravých to perel básnických i hudebních. Mimo to napsal hornáckou hudbu a nápěvy písní od hudecův „cifrované“ a podal mi zajímavé zprávy o pěvcích své otčiny, o zápasech hudebních, výkres a popis dud a j. Konečně prohledl vytištěné již písně, vytknul potřebné opravy a přičinil důležité varianty. Z toho zatím použito jen oprav skutečných chyb tiskových, opravené exempláře zůstanou uschovány, kdyby snad někdy v příštím století ukázati se měla potřeba nového „opraveného a rozmnoženého vydání“, čehož dle dosavadních zkušeností není veliké naděje.

V blízkém Lipově nápomocen mi byl tamější nadučitel pan M. Kotásek (31 písní), na Stráni a na Březové pan nadučitel Al. Doufalík (31 p.), na Podluží pp. nadučitelé: v Lanžotě E. Folprecht